

[Jørgen Jørgensen.]

Lettelse i Administrationen, som Ordføreren for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Axel Kristensen, og ogsaa det ærede Medlem Hr. Karl Olsen mente. Jeg har ved de Lejligheder, hvor vi har drøftet Byggeriet og Administrationen af Byggeriet, givet Udtryk for den Opfattelse, at man bør i højere Grad end hidtil lægge Afgørelserne ud til lokale Myndigheder, saaledes at hele den store Administration herinde i væsentlig Grad kan forenkles, og saaledes at alle, eller i hvert Fald den væsentligste Del af de Henvendelser, der nu engang nødvendigvis maa ske fra de Mennesker, der ønsker at bygge, kan fremsættes over for de lokale Myndigheder ude omkring fremfor at skulle ind til Centraladministrationen, hvilket baade fordyrer, vanskeliggør og forsinker Byggeriet. Men at man, efter at Rigsdagen med Tilslutning fra alle Partier er gaaet med til at oprette Filialer ude i Landet, hvorved man bliver i Stand til i højere Grad at lægge Afgørelserne fra Centraladministrationen ud til de lokale Myndigheder og Organer, der bedre kan overse og kende de enkelte Sager, samtidig med at man er i Gang med at konstituere dette, nu vil begynde at indrette nye Organer — saaledes som det jo faktisk vil blive Tilfældet, hvis man gennemfører det her foreslaaede —, det finder jeg dog vil være noget upraktisk.

Forslaget er jo begrundet med, at man saavel i Provinsbyerne som ude paa Landet føler sig noget forfordelt med Hensyn til Byggetilladelser, saaledes som disse hidtil er blevet udstedt. Dette rammer i øvrigt den nuværende Regering mindre end den tidligere Regering. Denne Forfordeling skyldes naturligvis det store Boligbehov i Byerne og navnlig i Hovedstaden, og det er naturligt, at man i væsentlig Grad maa samle sig om at faa Byggeriet i Gang herinde. Men der er jo ogsaa et Boligbehov uden for Hovedstaden, og der er andet Byggeri end netop Boligbyggeri, som ogsaa maa siges at være i høj Grad paakrævet, men som det næsten har været umuligt tidligere at faa iværksat. Det er imidlertid mit Haab, at de Filialer, som nu oprettes ude i Landet, ud fra deres Kendskab til de lokale Forhold bedre vil være i Stand til at dele Sol og Vind lige, end man har Indtrykket af, at det hidtil er sket, saa længe alle Afgørelser skulde træffes af en enkelt Myndighed herinde.

Alt, hvad der kan bidrage til at lette Adgangen til at faa Byggeriet i Gang, vil jeg støtte. Jeg vil være med til at søge at finde frem til Former, hvorved man kan

træffe visse generelle Afgørelser, saa at det ikke bliver nødvendigt at lægge Enkeltafgørelserne ind til Hovedadministrationen, hvorved man vil lette Muligheden for at faa Byggeri i Gang. Alt det vil jeg være Tilhænger af, men jeg maa mene, at med de Vilkaar, som findes nu, hvor Ønsket om at bygge og Behovet for Boliger saa langt overstiger Mulighederne for at faa Boliger opført i tilstrækkelig Udstrækning, er det en Ting, man kan drøfte, hvilke Myndigheder det skal være, der bestemmer, hvem der maa komme i Betragtning, og som giver Tilladelse til Udlevering af Materialer. Men jeg synes, man maa gøre sig klart, at ligegyldigt om det skal afgøres herinde eller ude af lokale Myndigheder — hvad jeg altsaa er Tilhænger af at det skal i højere Grad —, vil det blive et Spørgsmaal om Sortering, fordi der paa ethvert Sted vil være flere, der ønsker at bygge, end der vil kunne stilles Materialer til Raadighed for. Derfor er Spørgsmaalet ikke saa enkelt, som det synes at fremgaa af de Udtalelser, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Axel Kristensen) fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse: at hvis man gennemfører Lovforslaget, kommer der ikke mere til at foreligge noget Problem om, hvem der skal have Ret til at bygge, og hvem der ikke skal have Ret dertil. Jo, det vil komme til at foreligge i ret stor Udstrækning, men over for andre Myndigheder. Saa længe der er et saa stort Boligbehov, og med de økonomiske Muligheder for at faa Byggeri i Gang, som findes i Øjeblikket, og saa længe der er en saa forholdsvis ringe Materiale mængde til Raadighed, som der maa erkendes at være og at ville være i den kommende Tid, bliver der et Spørgsmaal om Udvælgelse, om, hvem der skal komme i Betragtning, ligegyldigt hvordan vi indretter Lovgivningen paa dette Omraade. Jeg er altsaa af den Opfattelse, at i jo højere Grad man kan give generelle Regler, og lade Enkeltafgørelser ligge hos lokale Myndigheder, des bedre er det. Men man kommer ikke uden om at træffe disse Afgørelser, heller ikke ved at gennemføre dette Lovforslag.

Jeg mener, at dette Spørgsmaal maa drøftes i Forbindelse med Drøftelserne angaaende Loven om Bemyndigelser i det hele taget, Loven om Vareforsyning, hvor det formentlig har sin naturlige Plads. Det er jo ikke saadan, at Forslagsstillerne ikke mener, at Boligministeren skal have vidtgaende Bemyndigelser. Det faar Boligministeren ogsaa efter dette Lovforslag. Jeg ved ikke, hvor afgørende Vægt Ordføreren for Forslagsstillerne lægger paa, at disse Bemyndi-